

HARKÁNAK- HARKÁRÓL - HARKÁÉRT

A HARKAI KÉPVISELŐ TESTÜLET ÜNNEPI KIADVÁNYA

HARKAI HÍRMONDÓ

Rombai László polgármester:

K Ö S Z Ö N T Ő

Európai Unióba lépésünk alkalmából

Május elseje a világon mindenütt ünnep, a munka nemzetközi ünnepe. Az irodalomban a tavaszi virágzás, a kikelet, a szerelem időszaka. Nekünk magyaroknak és rajtunk kívül még további 9 országnak, ebben az évben ennél sokkal többet jelent, csatlakozunk Európához.

Az ember rövid élete során talán soha, de mindenképpen kevésszer adódik meg számára, hogy részese legyen egy nemzetet érintő, milliók életét megváltoztató eseménynek. Mi, akik ma történelmet írunk Harka lakosai, gyermekek és felnőttek, ebben a szerencsés helyzetben lehetünk. Az idősebbek átélétek, a fiatalok tőlünk a családban, vagy az iskolában hallhatták, megírt visszaemlékezésekből olvashatták, múzeumokban láthatták annak a kornak a történéseit, ami a második világháborút követte.

Községünk több évszázados hagyományokkal, kulturális és oktatástörténeti múlttal teli történetének korszaka 1946 – ban egy megbocsáthatatlan politikai döntést követően megszakadt, melynek folytatását azóta sem sikerült újraélesztenünk. A németajkú magyar lakosságot ekkor kitelepítették, mindössze 15 – en maradhattak a faluban. A kitelepített családok helyére mások érkeztek, elsősorban a Rábaköz falvaiból, de az Alföldről, sőt Erdélyből is kapták új lakhelyüknek Harkát.

Harka helységnevet írásos dokumentum először 1245 – ben említi, melynek eredete a honfoglalás idejére tehető. 1947 – ben azonban Harkát német névnek vélték és Magyarfalvára változtatták. Időben ezzel egybeesik, az egymástól néhány kilométerre lévő magyar és osztrák falvak elszigetelése elaknásított műszaki zárral. A Magyarfalva nevet községi népszavazás eredményeként 1990. április 1 – től sikerült Harkára visszaváltoztatni. A Minisztertanács döntését községünk lakói, egy napra megnyitva az eddig zárt határt, 1990. május 1 –jén, három szomszédos osztrák község lakóival közös pikniken ünnepelte meg, melyre 1947 óta nem volt példa. Pedig azt megelőzően a határ községünket érintő szakasza gyakorlatilag átjárható, közös kedvelt kiránduló helye volt a négy településnek. Újabb 13 év után, 2003. szeptember 20 – án sikerült osztrák barátainkkal egy jól sikerült kerékpártúrát rendeznünk.

Ma úgy érzem, ezzel az ünnepélyes határnyitással bizonyítjuk, hogy mint ahogy évszázadokon keresztül, most majdnem 6 évtized után, újra Európa része vagyunk, Európához tartozunk. Történelmünk során azonban megtanultuk, hogy egy ilyen változás nem jelent egyik napról a másikra gyökeres fordulatot mindennapi életünkben. Tudjuk, ahhoz hogy utolérjük az Európai Unióhoz korábban csatlakozott országok életszínvonalát, keményen meg kell még dolgoznunk. Le kell vetköznünk sok olyan berögződött tulajdonságunkat, melyet az előző évek kínjai ragasztottak ránk. De a magyar ember mindig is erős volt. Egyesíteni tudta erőit, ha nemes cél lebegett előtte, s ez most sem lesz másként.

Szabó Károly: **Híres emberek Harkán**

2004. május elsejétől Magyarország is az Európai Unió tagja lesz, ezért sorozatunk 4. része egy olyan világhírű zeneköltőről szól, akit méltán emlegethetünk magyarnak és európainak egyaránt.

„Uram, Önnek arany van a torkában!”

– Liszt Ferenc Harkán –

1881. április 3-án Liszt Ferenc még Pozsonyban ad óriási sikerrel jótékonyági hangversenyt, április 5-én délután már Bécsből fut be a vonat vele és kis társaságával Sopronba. Másnap Anna Carina operaénekesnővel valamint tanítványával és barátjával Gróf Zichy Gézával ad koncertet abban a városban, ahová többek között élete első hangversenyének emléke is köti. A jegyek már két hete elkeltek. Hatalmas tapsvihár követi minden fellépésüket és befejezésüként a Rákóczi induló hangjaival tetőzi még az amúgy is felkavart érzelmeket. Az akkori szokásoknak megfelelően bankettel zárják ezt a felejthetetlen napot a Soproni Kaszinó éttermében. Április 7-én reggel Sopronból szülőfalujába, Doborjánba (Raiding) indul díszkísérettel, azaz 16 hintóval, ahol nagy ünneplés közepette leplezik le a szülőházán elhelyezett emléktáblát. Az útjukba eső első település a közel ezer lakosú Harka község volt. A kis településen már napok óta készülődtek erre a falu életében mindenképpen emlékezetesnek és történelminek nevezett eseményre, hiszen a Soproni Irodalmi és Művészeti Kör tagjain keresztül (akik az emléktábla elhelyezést megszervezték) már értesültek, hogy a község főutcáján fog áthajtatni díszkíséretével a világ egyik legnagyobb zeneszerzője, Liszt Ferenc. A kis falu főterének egy részét, mivel még a fákon csak halványzöld levelecskék jelezték a tavasz érkezését, fenyőfa ágakkal ízlésesen feldíszítették. A teret alkotó közeli házak ablakában zászlók lengedeztek, rendbe tették portájuk környékét, szinte az egész füves teret az út mindkét oldalán felgereblyézték, felsöpörték. Magának a királynak sem tudtak volna ennél nagyobb tiszteletet adni. Harka akkori főtere, ahol vásárokat is tartottak, hogy milyen látképet mutathatott, azt rábírom a kedves olvasó fantáziájára, de ebben az időszakban még nem létezett a millenniumi és a hősi emlékmű sem és az ún. mázsaház, valamint a mai iskola épülete sem állt még. Az evangélikus templomnak csak néhány év múlva épül meg a tornya, a katolikus templom és az evangélikus paplak viszont már a mai formáját mutatta. A hősi emlékmű mellett Sopron irányába egy korabeli kút szolgáltatja az ivóvizet, aminek kései nyomait még az 1960-as években is láthattuk. A Sopronból Harkára vezető út mindkét oldalát strázsáló katonákként szederfák övezték, sőt a fák sorfala a falu főutcáján is folytatódott egészen Deutschkreutz valamint Nyék határáig. Ez volt az útvonala a postakocsi járatának is, amely egész Kőszegig közlekedett. Itt érkezett be a faluba a már említett 16 hintó 1881. április 7-én, csütörtök délelőtt világhírű utasával. Az iskola előtt (ez a jelenlegi evangélikus paplak) már izgatottan várta őt, az 1862-ben alapított dalegylet Concordia férfikórus. Ez a négyzólamú egyházi és világi műveket, valamint magyar és német népdalokat éneklő dalárda történetünk időpontja előtt 2 évvel 1879-ben egy nemzetközi kórusvetélkedőn Ausztria fővárosában, Bécsben első díjat nyert. Mi ez ahhoz képest, hogy most tehetségüket, képességüket a földkerekség legnagyobb zeneművésze előtt kell bizonyítaniuk. Kifényesítették a majdnem térdig érő ünnepi bőrcsizmájukat, a mellényük alatt igényesen előkészített fehér inget viseltek, a legtöbbjük arcán díszelgő bajusz is az átlagnál nagyobb gondosságot mutatott ezen a napon. A hölgyek is kitétek magukért, hiszen harkai népviseletbe öltözve, kicsinosítva magukat várták a jeles vendég érkezését. Aki csak tehette a falu lakosai közül, itt serénykedett vagy csak bámészkodott a helyszínen, elvégre a krumpli ültetés egy kicsit még várhat magára. A férfikórus még egyszer utoljára elpróbálja a nem mindennapi ünnepségre kiválasztott rövid zeneművet, miközben a község egyetlen tanítója minden erejét összeszedve próbálja fegyelmelni hangoskodó, rakoncátlan 150 gyermekét, hiszen ma az iskolaajtóra is lakat került. Aztán egy szó, amely az út túlsó oldaláról érkezett öblös hangú gazdájától, hirtelen nagy csendet és mozdulatlanságot varázsolt a katolikus templom mögötti terecskére.

Vörösmarty Mihály:

Szózat

Hazádnak rendületlenül
Légy híve, oh magyar;
Bölcsöd az s majdan sírod is,
Mely ápol s eltakar.

A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely;
Áldjon vagy verjen sors keze:
Itt élned, halnod kell.

Ez a föld, melyen annyiszor
Apáid vére folyt;
Ez, melyhez minden szent nevet
Egy ezred év csatolt.

Itt küzdtének honért a hős
Árpádnak hadai;
Itt törtek össze rabigát
Hunyadnak karjai.

Szabadság! itten hordozák
Véres zászlóidat,
S elhulltanak legjobbjaink
A hosszú harc alatt.

És annyi balszerencse közt,
Oly sok viszály után,
Mégfogyva bár, de törve nem,
Él nemzet e hazán.

S népek hazája, nagy világ!
Hozzad bátran kiált:
„Egy ezred évi szenvedés
Kér éltet vagy halált!”

így hangzott: „Megjöttek!”

A komótosan beérkező hintók bakján ülő kocsisok „hóhahó” kiáltásokkal állították meg lovaikat. Liszt Ferenc megjelenése a törékeny csendet egyszeriben hatalmas üdvrivalgássá, tapsviharrá változtatta. Ilyen, az egyszerű nép szívéből jövő megnyilvánulás, ilyen óriási, őszinte ováció csak nemzetünk legnagyobbjait illeti meg. Renner Henrich tisztelendő úr és Krug József, a falu kiváló, szeretett tanítója fogadta és köszöntötte az idősödő művészt. 70. születésnapja alkalmából a Concordia férfikórus egyik, Liszt saját szerzeményének, a Szózatnak az előadásával kedveskedett a nagy zenésznek. Az izgalomnak és a meghatódottságnak tudható be, hogy az egyébként rutinos és zenei profizmussal rendelkező dalárda bizony az eredetinel magasabban kezdte el a Szózat éneklését.

„Zu hoch, zu hoch, meine Herren! (Túl magas, túl magas, Uraim!) – jegyezte meg a dal szerzője. A kórus azonban ugyanolyan hangmagassággal énekelte végig a zeneművet.

„Nagyon jó volt! – dicsérte meg őket Liszt Ferenc - Ha nem hallom, nem hittem volna el, hogy ezzel a hangmagassággal végig tudják énekelni.” Majd közelebb lépett az egyik kórustaghoz, akit Trinkl Sámuelnek hívtak, s a környék egyik legszebb tenorhangja volt az övé. Biztatóan, egyetlen mondattal így dicsérte a meglepődött énekest: „Mann, Sie haben Gold in der Kehle!” (Uram, Önnek arany van a torkában!)

A kedves, szívélyes marasztalás és kínálgatás ellenére csak egy kis harapnivaló fogyott el a harkai lányok kosarából, csak néhány pohár finom harkai bor csúszott le a szomszabbak torkán, s a Sopronból érkezett kis társaság hintókaravánja elindult a következő úticél, Doborján felé. Az emlék, hogy itt, Harkán járt Liszt Ferenc, az emberek lelkében, emlékezetében örökre megmaradt. Az „aranytorkú” Trinkl Sámuel és kortársai ezt a felejthetetlen epizódot továbbadták az őket követő generációnak, pontosabban azoknak, akiket egy nemzetközi szerződés következtében 1946-ban kitelepítettek Harkáról. Mi, mai harkaiak is tőlük kaptuk ezt a történetet örökbe. Sokáig engem is némi bizonytalanságban tartott a szájhagyomány útján ránk maradt történet valóságosága, ám több, Liszt életrajzával foglalkozó zenetörténeti írás, könyv átböngészése után megbizonyosodtam ennek igaz tartalmáról.

1998. júliusában, az 1848-49-es szabadságharc és forradalom 150. évfordulójának emlékére és Liszt Ferenc iránti tiszteletből Dr. Gimesi Szabolcs Sopron és Tőreki István Harka polgármestere a hagyományhoz híven hintóval tette meg az utat Sopronból Doborjánba egy osztrák, illetve magyar kislány és kisfiú társaságában, akik hazájuk népviseletében kísérték el a két polgármestert. Természetesen az átutazó vendégek Harkán is megpihentek néhány percre és a helyi iskolások búvájos műsorát megtekintve, néhány pogácsa és egy pohár harkai kékfrankos elfogyasztása után folytatták útjukat Liszt szülőházához Doborjánba, ahol a helybeliek nagy szeretettel várták a két kedves vendéget. Sajnos ez a hagyományteremtő céllal szervezett kis kirándulás azóta sem ismétlődött meg.

Tudom, összességében vajmi kevéssel járultam hozzá Liszt Ferenc dúsgazdag életrajzához, de mindenképpen felér ez egy szál virággal a Gróf Zichy Géza által ajánlott koszorúba. Hogy is mondta a gróf?

„Magyarországnak nincs annyi virága, hogy olyan koszorút fonhasson, mellyel méltó módon róhatná le a hálás kegyeletét Liszt Ferenc nemzeti érdemeivel szemben.”

(A Harkai Önkormányzat a Soproni út elején épülő lakóterület egyik utcáját, valamint a fenti történetben említett teret is a 19. sz. legnagyobb romantikus zeneszerzőjéről, Liszt Ferencről nevezte el.)

Az nem lehet, hogy annyi szív
Hiába onta vért,
S keservben annyi hű kebel
Szakadt meg a honért.

Az nem lehet, hogy ész, erő,
És oly szent akarat
Hiába sorvadozzanak
Egy átoksúly alatt.

Még jöni kell, még jöni fog
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez
Száz ezrek ajakán.

Vagy jöni fog, ha jöni kell,
A nagyszerű halál,
Hol a temetkezés fölött
Egy ország vérben áll.

S a sírt, hol nemzet süllyed el,
Népek vesznek körül,
S az ember millióinak
Szemében gyászkönyv ül.

Légy híve rendületlenül
Hazádnak, oh magyar:
Ez éltetőd, s ha elbukál,
Hantjával ez takar.

A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely;
Áldjon vagy verjen sors keze:
Itt élned, halnod kell.

Szabó Károly: A szabadság kis körei

Az 1989-es és 1990-es év valószínűleg a rendszerváltás kezdete címen íródott, íródik bele a nagy magyar történelemkönyv fényesebb oldalaira. A megújulás, a változás szele a kisebb régiókat, a legkisebb településeket sem hagyta érintetlenül. Nálunk, Harkán ez községünk régi nevének visszaállításában mutatkozott meg. A sokunk által már megszokott és kedvelt Magyarfalva falunév helyett bölcsen az ősi, eredeti nevét választottuk településünknek. Ez napok alatt országos értékű hírré nőtte ki magát (Kisalföld, Tér-Kép, Szabadföld, Népszava stb.), sőt a Szabad Európa Rádió Forgószínpad című műsorában is hallhattunk róla. Ezután már csak az ünneplés maradt hátra. A két napos ünnep előkészületeiben napokig legalább 50-60 harkai polgár vett részt. Ezekről az élményekről még tudósítunk a Hírmondó egy későbbi számában. 1990. április 29 -én volt az első falunap Harkán. Ezt a kulturális programot május elsején a Harka – Nyék-i határmegnyitás, ill. az Istenszéken majális követte. Messze környékünkön ezen az első (az 1989-es sopronpusztai páneurópai pikniket kivéve) határmenti pikniken kb. kétezer ember vett részt.

„...ez év áprilisától Magyarfalva újra Harka lett. Megünneplendő a jeles eseményt a falu polgársága majálist rendezett bevonva a három környékbeli osztrák falu: Neckenmarkt (Nyék), Haschendorf (Hasfalva) és Deutschkreutz (Sopronkeresztúr) lakosságát is. Alkalmi határátkeléssel egybekötött vidám, zenés találkozókat rendeztek az Istenszéken, amely 1940 előtt kedvelt közös kirándulóhelye volt az egymással békésen közlekedő négy falunak. Az ünnepségsorozaton megjelent és beszédet mondott a három osztrák község polgármestere és a helyi tanácselnök. Osztrák sógor és magyar szőlősgazda békésen, boldogan, közösen ünnepelte Magyarfalva »vissza – Harkásodását« – nemkülönben a szabadság és együttműködés új távlatait. Nyék polgármestere kifejezte abbéli reményét, hogy hamarosan kishatárátlépőt építhetnek ki a mostani fenyőgallyakból összerótt díszkapu helyén.” (részlet a Térkép c. hetilap 1990. május 10.-i számából)

Sajnos a kishatárátlépő építése a mai napig is még várat magára.

Ezzel a kis írásommal csak egy rövid emlékeztetőt szeretnék átnyújtani kedves olvasóinknak abban a reményben, hogy május elseje délelőttjén 14 év után újra együtt ünnepelhetünk határnyitással egybekötött majáliston, pikniken. Ebben a kis körben, Harkán az 1990. május elsejével szimbolizált szabadságvágy, szabadságérzet következő állomása ismét május elsejére esett.

Szabó Károly: A harkai zászlóhoz

Könny és mosoly fehér lelke,
Vereckénél már lobogott.
Diadal lett történelme,
legyőzte ő a tegnapot.

Piros, magyar vérrel szentelt
csaták tanú-lobogói,
fejet hajtunk előttetek
mi, ős hitünk hordozói.

Két templomunk – miénk e múlt,
a béke bölcs szimbóluma.
Mellettük a remény dombja,
a harkai föld főura.

Jókedv jele a szőlőfürt;
Búzakalász, biztos élet.
Együtt kell, hogy meghódítsuk
jövönket a múltunk végett.

Bárhonnan is hajt a gyökér,
mi egy zászlóhoz tartozunk,
s ha nem hiszünk rongy szívének,
hát lassan mind-mind elfogyunk.

Fehér lelkét ki érti meg?
Vereckénél már lobogott.
Vérből sárból kinőtt a fű
s varázsolt egy új pázsitot.

Fehéren leng az üzenet,
hogy mit kell, mennyit tenni még,
s unokáink büszkén hordják
majd őseiknek szent nevét.

AZ ÜNNEPRE KÉSZÜLVE

Köszönet érte...

Készülődve az ünnepre április 6 –án községünk iskolás tanulói, Dr.Hargitané Kecskés Éva; Haris Vincéné; Keller Imréné; Lázárné Horváth Tünde; Rokob Lajosné; Szilágyiné Vígh Ágota és Vecsey Ottóné felnőttekkel együtt, kitakarították közttereinket. Valamennyi tanuló nevét hosszú lenne felsorolni, de külön dicséret és köszönet azoknak a tanulóknak, akik az iskolával szemközti rendetlen, ápolatlan telek kerítésén kívüli mezsgyéjét és a községen kívüli területen a szeméttel, az árkokat is megszábadították az eldobált szeméttől: Bújdosó Martin; Csapó Flórián; Horváth Péter; Horváth Viktor; Jedi István; Molnár Dávid; Nagy Dániel; Pál István; Sashalmi Tibor; Takács József; Vecsey Ádám.

Április 24 –én felnőtt és gyermek lakosaink közül Berki Lajos; Csatári Ferencné; Iglói Roland; Iglói Szabolcs; Keller Imréné; Kiss István; ifj.Miletics János; Nagy Jánosné; Rombai László; Savanyó László; Vanyek János; Vanyek Sándor; Varga Géza; Vecsey Ádám; Vecsey Ottóné. A felnőttek közül mindkét alkalommal, Vecsey Ottóné és Savanyó László oroszlánszerepet vállalt a szervezésben és az összegyűjtött szemét elszállításában.

Fiataljaink, akikre büszkék vagyunk

Az ünnepre készülődés más módját választva általános és középiskolai tanulóink tanulmányi versenyeken, sportversenyen vettek részt. Iskolájuk és községünk jó hírnevét öregbítették szereplésükkel. **Gratulálunk** a résztvevőknek, és felkészítőiknek a sikerekhez.

Petőfi Sándor megyei szavalóversenyen **Gál József** és **Lázár Fanni** tanulónk vett részt, akik gyönyörűen szavaltak, de mint a felkészítőjük Horváth Hajnalka beszámolt a versenyről, ez alkalommal voltak náluk jobbak.

Helyi selejtezők után, a költészet napján Ágfalván **Vácz Mihály** szavalóversenyt rendeztek, melyen az 1 – 2. o. kategóriában **Szücs Tamás** III. helyezést ért el, felkészítette: Horváth Ildikó tanítónő
3 – 4. o. kategóriában **Tautz Szilveszter** III. helyezést ért el, felkészítette: Ambrózy Mariann tanítónő
5 – 6. o. kategóriában **Kovács Mercédesz** szerepléséért, emléklappal jutalmazták.

Általános iskolai tanulóink közül újabb sportsikert ért el **Lázár István** íjászatban. A majd Angliában tartandó íjász világbajnokságra rendezett első válogató versenyen III. helyezést ért el. Ezt a válogatót továbbiak követik majd, melyeken szintén részt szeretne venni Pisti. Gratulálunk, és vele együtt izgulunk, hogy eredményei lehetővé tegyék részvételét a világversenyen.

Községünkben **Pócza Szabina** a soproni Handler Nándor Szakképző Iskola Ruhaipari Szakának végzős tanulója, a 2004. évi Szakközépiskolai Országos Szakmai Tanulmányi Verseny döntőjében, a Ruhaipari technikus/modellező szakmacsoportban 4. helyezést ért el, ezzel az eredményével egyrészt dicsőséget szerzett községünknek, másrészt felvételi kedvezményben részesül egyetemi, főiskolai tanulmányaihoz.

Gratulálunk Szabinának, és lapunkon keresztül azoknak a pedagógusoknak, akik napi munkájuk mellett felkészítették, elkísérték a selejtezőkre, az elődöntőre majd a Debrecenben megtartott döntőre, és vele együtt izgultak, végül örültek a sikernek.

(A mai fiataljainkat képviselő Csapó testvérek sportsikerei mellett, íme egy újabb sport és néhány tanulmányi siker)

HARKAI PROGRAMOK

2004. május 1-én

Csatlakozásunk az Európai Unióhoz egy folyamat, nem köthető egyetlen dátumhoz, azonban egy fontos lépése 2004. május elseje. Ezért ez a nap, számunkra rendkívüli, fordulópont eddigi életünkben. Reméljük kedvező változás hányatott sorsunk, sok-sok szenvedés után. Ünnepejlünk e napon vidáman, félretéve személyes haragot, torzsalkodást. Bízunk erőnkben, ami eddig mindenkor átsegített minket kezdeti nehézségeken.

Ünnepi műsorunk **május 1-én 0 óra 00 perckor** Harka és Sopronnyék (Neckenmarkt) képviselő-testületének rövid találkozásával és egymás baráti köszöntésével kezdődik a határon a **B 41.** sz. pontnál, melyet szolid tűzijátékkal zárunk. (Javasoljuk, hogy otthonuk udvarából nézzék meg majd a kis tűzijátékot, a köszöntésnek ezt a formáját)

Részletes program:

A hivatalos műsor reggel **8 órakor kezdődik** a Sopronnyéki (Neckenmarkti) fúvószenekar műsorával.

8 – 9 óra között közös reggeli (osztrák szomszédjaink vendéglátásával)

9 órakor rövid ünnepi köszöntők

- **Rombai László** Harka község polgármesterének köszöntő beszéde,
- **MAGYAR HIMNUSZ** (Fúvószenekar),
- **Hans Iby** Neckemarkt polgármesterének köszöntő beszéde,
- **OSZTRÁK HIMNUSZ** (Fúvószene),
- **Kráncz László** országgyűlési képviselő köszöntő beszéde,
- **ÖRÖMÓDA** (Fúvószene),
- **Nemzeti színű szalagok átvágásával jelképes határnyitás és belépésünk az Európai Unióba**

10 órakor a Harkai Felnőtt Kórus fellépése

10³⁰ – 12⁰⁰ Szabadtéri fúvószenekari muzsika

12⁰⁰ órától ebéd. Ettől kezdve élő könnyűzene

Tájékoztatásul közöljük, hogy a határ ezen a ponton május 1 –jén 0⁰⁰ órától 24⁰⁰ óráig a gyalogosok és kerékpárosok részére nyitva lesz, személyi igazolvánnyal vagy útlevéllel ez idő alatt itt át lehet menni Ausztriába, illetve onnan vissza lehet jönni.

A rendezvény helyén

- a helyszínen elfogyasztott étel ingyenes, elvinni nem lehet,
- az italért fizetni kell, árak:
 - o sör **100 Ft**
 - o fröccs **50 Ft**
 - o 3 dl üdítő **50 Ft**

Az italkimérésből befolyt összeget a két rendező község Harka és Neckenmarkt megfélezi és képviselő-testületi döntés szerinti jótékonyági célra fogja felhasználni.

A rendezvény zárása 14 órakor lesz

A helyszínen

- lajt-kocsiban ivóvizet viszünk ki, ami kézmosásra is használható lesz,
- mobil WC –ket helyezünk el,
- szemétyűjtésre hulladéktárolókat és konténereket biztosítunk, ezért

kérünk mindenkit, hogy ezeket a lehetőségeket felhasználva a helyszínt úgy hagyja el, ahogyan saját portáját szeretné látni egy nagyszámú társaság jó hangulatú szórakozása után. Köszönjük!

HARKAI HÍRMONDÓ
Kéthavonként, 400 példányban megjelenő, térítésmentes lap, a harkai lakosok tájékoztatására.
Kiadja: a Harkai Önkormányzat
Szerkesztő: Dr.Hargitai László és Szabó Károly
Felelős kiadó: Rombai László polgármester